

distributio x^a loci phisicorum tradit^{ur} ḡius et dicitur in distributio auxiliariis
h̄oī x^a ut h̄oī at ē genū cōrōate et dīa: ḡo dat rāo maior rāo
lūr potius/it ḡius ḡia roate. deinde hoc distributio supponit at
alium p̄ere et ē m̄or metham in q̄d in p̄ole et supponit
roate ē dīa sp̄ificat. hoc aut sūpt̄ ḡo m̄at rāo iacet
q̄ fr̄uctu h̄oī usū illusio.

Inferior L^o ḡo li. supponit exprimatur dīa
In distributio h̄oī erit ḡius ad indicia humana. lato. lato.
ob paritatem rāoī. Unde supponit q̄d roate in distributio h̄oī
sit ate inquale cōficiat rāoī P̄ri et P̄ti. Inferior 2° ḡo at
in dīa lato. q̄d in P̄ro lato rāoī sui inmediate et iterum rāoī
e atoī. q̄d lato. n̄c ē invenientur q̄d q̄d in dīa lato.
Supponit ut ḡius atq̄ et duplex in dīa lato. Ist quenit ex du-
plici ablegatione dīa q̄d ad q̄d; q̄d ē p̄hibet q̄d ego dīa
P̄ri et h̄oī P̄ri at P̄ri ē ētēnq̄. Et in q̄d ē P̄ri
lato in dīa lato q̄d ḡius ḡius superioris q̄d ē regentis p̄oī
allendendo usque ad eī; n̄c inde sequitur P̄ri h̄oī ḡius
ḡius atq̄, ut ḡo p̄pet.

Aīz 6° ḡius debet tūm p̄ante. De at in dīa lato
h̄oī n̄ ē tūm tu p̄i p̄oneq̄ effī h̄oī ē alio ētē: ḡo ibi n̄ ḡius
et p̄at q̄d ex eo q̄d roate adjacat ati p̄onendo h̄oī ētē
at adjacat de P̄ri: q̄d ex eo q̄d at jū p̄i h̄oī ētē erit
p̄i P̄ri et ē tūm. Tūḡa mām ḡius debet et tūm p̄ante ētē in-
forūm. Isto ētē ētē p̄oneq̄ q̄d p̄onit tūḡa p̄i, nego mām et forūm
ad dīa lato dīa q̄d ex eo q̄d at sit p̄i h̄oī erit p̄i P̄ri
q̄d p̄onit at p̄oneq̄ P̄ri ētē. si p̄onit ētē nego. q̄d
ētē roate ētē adjacat P̄ri nisi p̄oneq̄ p̄onit p̄oneq̄ P̄ri
adjacendo ati. et si ati uellit P̄ri, nego aīz. Blasphemie
h̄oī arguments sit.

Subiectio 4°
Q̄ et cōmodo genū sit tūm rāoī
Suorum infante.

Dilo 1° ḡy e tūm pōntē rā pōrōm infōriūm p̄s
ḡy e utē dō vōtē pōntē in tūm pōntē abō exptatō. ḡy ḡy e
tūm pōntē in infōriūm adverte m̄ il tūm pōntē ingie n̄tationē
e ḡy h̄e tūbōl s̄p̄y et indīcā in ḡomūlphēt̄ e ḡy ḡy
ḡy p̄filiat̄ tāngisām rā m̄t̄ha. n̄ iō ḡy t̄it̄ t̄a q̄ndit̄
infōriūm idio.

L O Q Dilo 2° ḡy 2° id ḡd dilit exp̄ce t̄ne defrati
giat̄ ut ḡs infōriūm p̄filiat̄ in hal grāce. P̄v̄y e at giat̄ at
in p̄filiat̄ ḡs p̄filiat̄ dō ḡs defrati ut m̄t̄ha m̄t̄ha
aut̄ m̄t̄ha e ḡs Igoñey unum tōtum d̄ t̄a m̄t̄ha. ḡd opti-
me exptat̄ rā m̄t̄ha ḡhila in ēr̄ t̄ota quidit̄, d̄ t̄a t̄pia
et unione Igoñit̄ t̄m p̄filiat̄ Igoñit̄

L O L Dilo 3° ḡy 3° id ḡd dilit identit̄ t̄ne de-
bōntato p̄filiat̄ t̄a quidit̄ infōriūm p̄filiat̄ ḡo in hal grāce.
P̄v̄y e at s̄t̄ at s̄t̄ dilit exp̄ce et defrati in q̄t̄e id
t̄ roati e dilit roati identit̄ t̄ne debōntato. Et dōa t̄oij
dō nota l^o ḡd n̄ iet̄ sp̄iale ḡy ḡa d̄ roati dilit identit̄ t̄ne
debōntato at in hal grāce. P̄v̄y e roati. unde si p̄filiat̄
generit̄ E differentiale sumat̄ 2° id ḡd dilit defrati et de-
bōntato erit̄ p̄filiat̄ exp̄lo. si n̄ sumat̄ 2° id t̄m ḡd dilit de-
frati. ut loitr sumit̄ e grāce in p̄filiat̄.

L O T Dilo 2° h̄anc p̄adīem P̄v̄y e at t̄i,
sumat̄ sumat̄ 2° id ḡd dilit debōntato et defrati n̄ e p̄adīem
ḡa debōntato dilit id d̄ r̄iam iāduānēm. utē aut̄ ex p̄filiat̄ dicit̄
iāduānēm. sit̄ hol sit̄ aligum q̄lōt̄ r̄iāt̄ t̄i in loitr p̄a ent̄
ut̄i et erit̄ in p̄filiat̄ ḡo ḡhildophi loitr n̄ atendunt̄ ad id ḡd p̄a-
t̄i ḡd p̄adīem dilit identit̄ E d̄ debōntato t̄d̄ t̄ant̄ ad id ḡd p̄a-
t̄i dilit de frati. t̄us aut̄ dilit de frati. ḡd exptat̄ p̄filiat̄
ḡz at s̄t̄ exptat̄ n̄c̄y sent̄hīum.

L O Z Dilo 4° t̄ia ḡa s̄t̄ a lōma in recta serie iōs
et aia ut̄a m̄t̄at̄ t̄ne s̄t̄o t̄ta a t̄ua m̄t̄ha m̄t̄ha t̄i in t̄ta exptat̄ t̄o
t̄i exptat̄ enfe d̄filiat̄ m̄t̄ha t̄i in t̄ta exptat̄ t̄o

at eximere et levare et sic dicitur. exigitus est quod sit in vita auctoritate
quod sit in vita auctoritate etiam; exinde rati exigitate rota, ex hoc modo que
in hoc loco in intellectu iam rectam.

L 0 4 Dicitur 1° at estensio in infinitum de diligenti actione
estensio in Diego in eum post hoc est inde infinita, in eum multo plus
in eum post id est in eum, non enim. Unde si est in eum, rati et infinitum
hinc sit quod in eum est tunc in Pro. Diego auctoritate, et ea quod hinc quantum rota
sit in eum, et tunc in infinitum, quoniam est regnum aeternum immutabile
multiplicatio infinita et praeceps 2° hoc sit in initia intellectus. Tunc ergo

L 0 5 Dicitur 2° invenit prius in venientia utrumque genere aucti prius
et prius ut prius, sive ut prius. Diego ergo in prius quod est ibi operatus sit nunc, aut sit nunc
deus in prius quod superius auctoritate sit, et auctoritate in eum auctoritate non transire
aut mutari ad determinacionem prius utrum et diximus sponte de auctoritate. Et certus
est 3° quod invenit in venientia utrumque, et tunc apostoli iste in deo dicitur et
cum apostoli utrum ad eundem, ergo sit in eo quod in deo est utrumque superius dari
in seculi florante, quod est distinctione de auctoritate.

Subiectio 8°
Venerabilis possit habere mediata. Subiectio invenitur.

numeris.

L 0 6 Sunt questiones 2° atque pertinet immediate auctoritate a Pro.
et Po et medietate hi uoluntur sic diligenter et rati dicitur 2° invenit
tertia iste Pro. et at medietate hinc prius debet auctoritate hoc in aliis et prius
at 3° hec ad hanc quae ad Pro. et Po. Date rationes superius 1° invenit
numeris 2° est duplo 3° in duplo. invenit duplo in Pro. quod superius ad
quod 2° est estio. duplo est atque et per triplum, invenit in duplo.
est Pro. superius invenit 2° quod est singulatum. unde hoc prius Pro. 2°
et superius invenit duplo ex parte Iustitiae. Ita ut hoc est et superius
ex parte Iustitiae sit gressus atque singulariter duplo gressus 2° atque singulatus.
deo prius est de invenit in duplo 2° Pro. in tunica duplo et in duplo 2° in
am est, sed in duplo et in duplo 2° atque singulariter duplo in duplo
dicitur invenit.

L 0 7 Superius 2° duplo m^o quod invenit ex invenit
generi

genus; 1° imediatione lugotis; 2° imediatione subiuncti loci; 3° imediatione punc
data g̃ndo iusti pratin et subsum, sive isti de cōindumenti mediatib⁹
g̃nius debet astari pratin pro ratiōne de iudicio. 2° imediatione punc
g̃ndo ad inferendum pratin de subsum nula mediat loci ut iusti vata et
iusti numeri nam ex hoc propriez̃a roate imediate inferit. 3° iusti
loci ex iusta et hoc est restitutio.

L O S De hac 2° imediatione ñ e quæstio, neque eñ exiō
inferendi phorium datuſ loci imediatione iusti g̃nius et iudiciorum, nam
ex hoc propriez̃a e Liuy, in infestis imediate g̃o et at de exolu
loci iusti. Et si e Liuy g̃o et loci g̃o et at. metat igit̃ iusta
loci, intr Liuy et at, alioquin Liuy ñ e imediatione atti in
mediatione subiuncti loci circa imediationem lugotis.

L O G Dito 1° g̃nius h̃ere potest te iudiciorum
dilecta imediatione lugotis. Ita g̃nius Trierius, Relyuy, Arriago
Lontony et relentis et locis. Per g̃o abstractio et de his isti e libro
et pot̃ fieri q̃ abstractio abstrahens et delectans. Per ergo p̃iam condidate
abstrahere at à Lio et Pto et istu s̃ h̃ere imediate ad illas. Et de h̃ere
dilecta fieri, q̃n p̃ition de eo q̃ loci mediat isti at et Liuy, iusta
loci, g̃o at h̃ere g̃nius pot̃ libare nullo iudice spela imediatione
at 2° data ultra q̃nos palmarum, pot̃ c̃e imediate diuini iudiciorum
seruimus, quod pot̃ ea diuinitati ingamus. Et pot̃ imediate diuini in q̃nto
palmarum q̃n p̃imis diuidat iustimbras et hoc p̃probatio diuidentij, g̃o
et g̃nius q̃ abstractio diuidentij pot̃ diuini et imediate in fej, Et imedi-
tate iusta numerata, q̃o eñ hoc phoros q̃ g̃nius in eo reponam-
tio? et Xa hanc phoros tig̃i diuisione isti in quinque s̃q̃t̃. Et g̃nius
imediatione, Et mediatione p̃abstractio diuidentij, et ita tig̃i notacionem illam ap-
ostolus dicit.

L I O Confidat 2° g̃o p̃abstractio 3° h̃en⁹ hoīm ñ t̃h̃it imedi-
atione isti vata, et hoc mediant at, sed imediate 3° h̃it tam roate g̃niat
et oēs g̃nius superiori, in locis inata. Ita id diuinitati p̃abstractio q̃ad nos
int̃ fidelitatem, q̃d g̃nius m̃ethi inclusi in h̃is. q̃d oēs 3° h̃it imediate ut
quemque q̃ suam statim q̃dam distiñ ead tig̃i, q̃ dicti g̃niat
q̃d g̃niat.

dignatur, qd at alijs deruntur, et dicitur dicta superiora, ex eo ergo
habet dicta, hanc tota facies, quod sunt greci superiori, quod invenit qd est.
qz at post prius mediate de Pro et ionia ut in illo, si ergo hanc
mediata dicatur, qm qd habet, qz post hanc subse mediate
indivisa plena.

L. L. 2. Dicuntur nam teneat ^{alij} in gater. Ut inde et
huiusmodi spes medias inter greci qd est greci superiori et inferiorum qd est greci in-
feriorum. Sed in post dicta translati de greci superiori ad grecum infernum, quod sit p-
niorum qz post greci hanc invenit qm prius qd habet ad spem, et sicut in
prior. Dicuntur nam spes medias inter greci indurum translatas et hanc
greci in recta serie postea velut, sed hanc translatas et qd habet mediate
negociacionem et locum, qd illa series metuha locis velut in etiam variatio
in post variari, et omitti. Ut arbitria et libet arbitriarie post
translatas ab indure, merito spes x^o dictam seriem ita post translatas
mediate extoriam illam seriem, nula spes mediant, quae est mediat
in recta serie.

L. L. 2. Adicuntur nam abstrahatur mediate hanc ad eum post
qd habet mediate ad Priorum et prius de illo, qn^o est hanc de locis
grecis qd habent, et grantur. Nam huc qz non post translatas hinc Romanum,
qz pluratum et loca intermedia. Hic potest qz translatas hinc
translatas Romanum, qz loca intermedia cogitare prurrit: qz est progra-
mat de Pro mediate qn istu posse. Et hoc est intermedie. Nec solida
via et aglanda in natura infinita qd fieri possit. Obsecant ratiom
qz abstrahatur mediate ab indure posse posse. Tunc gravis de hinc qz
ab ita abstrahatur in nostri principiis e' invenitur ad via subtilitatis in-
qz in locis inveniuntur, et in minori in locis in hanc toti qm in Pro singuli.

L. L. 3. Ceterorumqz porfirius abstrahit greci in ordine ad greci
et non in ordine ad indure: qz greci tota post hanc subse mediate spes. Ne
qz anqz porfirius abstrahit greci in ordine ad greci et indure, quando
dixit greci gravis de grecis spes differentia qm partam supera reponimus.
qz a tot signat greci priori in qd plena et a nostra priori. Infelix
x^o alioz grecorum utora sit prior. De greci et utior qm in ordine:
qz

go giggius dicitur ad spem gradum inducum. De loca i.e. tota persona
ordine dicitur. Et potius est persona parsitio abstractentium ex supra
dicta.

114. Arg 2º expicit dica inducere in fit unum pte.
go gry in hest parte immediate induit. Hic ergo in pte 2º dicta n° 110. dicit
inducere hest tot fratrez quos, got sunt gry mēthi Superioris quos
sunt immediate 3º hic unum quenque pte non fractio dicitur. go 3º uniu-
que facit unum pte. Adeo qd 3º habet conclusio in it. Et x a sermone na-
tum Aristotelis et admittamus induit pte alio in aliis, troy, licet ne-
derentur, nisi factores 3º noq, qd potius admittere gry, qd faci-
at unum pte in induit. Si ex aliis principiis per solitudo in regale
antiquum iterum at tam immediate esse ordinari ad diuinam inductionem
qm ad Petropolitam.

115. Infersit 1º qd hoc prae Lixi a hoc at virtutis
spem in illi induphile sicut facit unum pte alio alterius quoque hest pte
induit. Toto illacione qd respondebit ex hoc dico. Infersit 2º qd hest at
poterit hest parte immediate induit qd hoc ista pte pte debet uenire longe
et genera superiora. Qd illacione exeat ratiō, qd ut diximus dicitur
inducere hest tot fratrez quod nos dicitur got sunt gry Superioris, ut ex
immediate informet tangere sua metra.

Subditio 6a
Qd genitio potest habere subte immediate inducendo
in pte.

116. Supradicta explicatio induit in pte fuit n° 106 dico
2º poterit hest subte immediate talia induit. Li expositi superiori
genitio et amplius explicata qd supradicta at ab aliis poterit ego ita pro-
prio hoc at prefractionem et at illud at Busafalitatem et at. Tanta
supradicta hest immediate in aliis qd est gry et sunt de induit in pte
sequitur expte iusti in summa Lixi et Busafalitatem 2º non suar
spem. De summa inadegua causa Lixi et Busafalitatem diligenter
hoc at prefractionem, et qd illud at Busafalitatem. Deinde tanta
supradicta sunt uere sequitur in nimis uere inadegua causa Lixi est at
quoniam

quam ad ipsa illa Pii 2° h[ab]it[us] Religio probatio sig[na]les, q[ua]d supra
dicta perficiat p[ro] hac uirtute manifestanda.

L I T ³ Dilogo in generita e grati atq[ue] tuat p[ro]p[ter]e de inuidiis
inpletis ita pater Litteras Amiaga Virens et p[ro]p[ter]e rationib[us] q[ui]cun-
dant q[ua]d at in gratia sua p[ro]p[ter]e gratia in completa e gratia societatis
et g[ra]tia p[ro]p[ter]e h[ab]entia gratia ut p[ro]p[ter]e de inuidiis inpletis. Minor
autem est et maior q[ua]d illa e gratia completa que diligit tam etiam infor-
mata d[omi]na indicauit. Tuat in proposito p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e diligit tam inuidiis in-
pletis excepta d[omi]na inuidiis signis hoc at p[er]petratum sumit p[ro]p[ter]e gratia atq[ue] singulari-
tatis et dignitatis orationis. Confirmatur q[ua]d ut in proposito
sicut rationale perditum ut differentia in qua se Petrus
tamen de rationali singularitate perditum in quid comple-
ergo sicut at obie perditum ut genit[us] in quid
inplete de inuidiis completis tamen poterit me-
diante perditari in quid complete de inuidiis in-
completis.

L I T ⁴ Contraria sententiam te-
nent rationib[us] tum pater Contono et Iacopo
Lusitanus tractat A^o n° 13 pro quibus, Ar-
quez L^o ex gratia generito et differentia in-
uidiante non existat unum p[ro]p[ter]e. Tu ani-
mal est genit[us] generitus petrebit et differentia
inuidiante q[ua]d hoc argumentum est p[ro]p[ter]e lo-
ri Lusitanus illi tamen iam respondit p[ro]p[ter]e
negando maiorem numero 114 quia sicut gradus
generitus de le n[on] negat ordinatus proxime et im-
mediate ad differentiam specificam, quem ad diffe-
rentiam inuidiante. Si iis aliquando prius
contrahitur ad hominem quomodo ad Petrum id
prouenit ex arbitris comprehendit, n[on] iis quia
ita ordinatus gradus generitus prius ad essenti-
am, et postea ad inuidiun.

119 *Si at mariet in quid complete
te at petechitatis et de ato Buskafitatis est Lix a pr n°
tantum et simul sp̄e dīsū abutitatis. Tē ingratā dīsū
sit a pr n° tantum et simul sp̄e dīsū ab alio liquit
ingratā dīsū et supponit et n° dīsū sp̄e q̄ dī
tōto n° ḡo ingratā q̄t ato p̄cidentis ingratā complete
de incauī in Igletis p̄ maior q̄ Lix Buskafitatis
in hys aelitione sunt indui Ingleta in alijs. Sed qua iudicā
ingratis dīferunt intrā līsū liquit de ih̄ sp̄e dīferen-
tib⁹ p̄iat at iugis in Iglete et simul qua indui in-
grato tōto n° dīferunt, liquit de ih̄ p̄iat at inquid
Iglete: ḡo.*

120 *Dicit maiorum ariḡi est Lix a pr n° tantum
et simul sp̄e dīsū a Buskafitatis nego; est quoad nos sp̄e dīsū
quando sumuntur Lix et Buskafitatis ad Igletis et est quoad
nos n° tantum dīsū quando sumuntur inadīsū. Dom̄ blam
ratiū aty petechitatis et Buskafitatis tōto. Sistit
dīg mai ḡo ariḡi Lix et Buskafitatis a pr n° indua Igletis
et in Iglete nego sunt indui Igletis a pr n° et quodram
considerationem allegantur in indua ingratis condonata
et nit obligit eos.*

121 *Patemur ingratā Lix et Buskafitatis
in postle a pr n° dīsū sp̄e et simul dīsū tōto, q̄t
est dīsū tōto n° al n° dīsū sp̄e, dīferunt ḡo a pr
n° tōto sp̄e, q̄ a pr n° dīferunt p̄ se tōto. In hoc tōto q̄d
sup̄tē in adīsū dīferunt tōto n° quoad nos, q̄t sunt n° sumun-
turi Lix et Buskafitatis des tōto tē at petechitatis et tōto
at Buskafitatis tōto et in incaudāt quoad nos aliquar
diām sp̄e tōto n° sūmātū tōto quoad nos n° dīferunt
sp̄e. In hoc aut mōtū datū rūgōdātū tota obligatio
dīsū in Iglete sit mera operis nostra tē q̄dātū in re in
qua n° gloriōs⁹ p̄petechitatis ex sp̄e tōto, tē p̄cidentis p̄arati
dīsū.*

et rovate ex fœ libri.

122 Aq^o 2° epacte londo petrichitay et Bus-
taphitay sunt int̄ se fœ dicitur. sed quo sunt efficiat sp̄edita-
ta n̄ p̄cūnt idfari reato 23° solis n̄ dicitur. qd̄ falsus dicitur
n̄ p̄cūnt. Tunc regim atq; et regere iudicatio n̄ dicuntur.
qd̄ tunc sunt fœ dicitur hinc de adijs et regulat isto
roate etinibile londo sūtūl inadīte quoad nos qd̄ recipi-
runt et 2° sunt totū grūm atq; et 10° dicit mīn qd̄
sunt efficiat fœ dicitur n̄ p̄cūnt idfari 23° solis n̄ dicitur
tūl manūt adīgē translat si sumit et ut solis dicit, nego.
Petrichitay aut et Bustaphitay iuridūq; iurantur
sunt in adīgē 2° gratitay contrahente at.

123 In statib; Petrichitay et Bustaphitay
sumpta in adīgē qd̄ ut 2° sunt grūm atq; adulsp̄e dicitur
sunt int̄ se: qd̄ tūl mīn qd̄ aīq g^a Petrichitay ad-
ul sumpta in adīgē qd̄ ut 2° sunt grūm atq; populat id-
fari Troatī et Bustaphitay sumpta in adīgē qd̄ dicit
grūm atq; populat idfari et inib; qd̄ adūl in ea abe-
hīce in adīgē differunt fœ: al^o tūl at n̄ p̄t grāvīde-
ndūq; in sp̄letib; solis n̄ differuntib;. qd̄ p̄t aīq adul sp̄edi-
ferunt a pr̄ londo quoad nos nego. Similiter dicit aīq fœ atq;
populat idfari Troatī. qd̄ aīq londo, quoad nos nego aīq
et bām.

124 Rāo 2°, aīq gratitay petrichitay, tūl ad
populat idfari Troatī tūl hīce roate et ut 2° bustaphitay
in p̄chōmūs fāndere atq; p̄stalantia. Silud līt
līt ad populat idfari Troatī et roate n̄ in p̄chō-
mūs obīrīs fāndōmūs atq; p̄stalantia. Vnde petrichi-
tay sumpta quoad nos in adīgē ut 2° hīce fāndendas
ex qd̄ 2° aīq fāstīmū Troatī n̄ dicit fœ aīmītī
gratitay Bustaphitay, qd̄ aīq grūm atq; Troatī qd̄ fāstīmū
Bustaphitay, n̄ dīfert aīq grūm atq; 2° aīq fāstīmū Bustaphitay.
vō 300

125 **V**ix Petrichita magis dicitur a Bupre
solitate quam dicitur a Paucitate: sed a Paucitate dicitur
nō solum a Bupre solitate dicitur nō quam dicitur specie
itū in qd ab aliis plusquam nō spē dicitur ne leste e. Dicitur
magis dicitur sumpta ad eum Condo sumpta in adiutorio quod nos
principante a iū ad diuinam p̄ficiam nego nisi et in orden
tū bām, qd frātis p̄ficiatis, qd hēc quod nos at hī.
la cīvī ad aliam p̄ficiem qd hēc roate: magis dicitur
a Bupre solitate sumpta in eod tū quam dicitur
a Paucitate it in eod tū sumpta: quoniam enī dīcīa
indivīdū P̄ri adiutorio sumpta dicitur notabilitas plusquam
nō a dīcīa induit Bupre solite in tōlo nō dicitur si sumpta
in adiutorio modo figura ex fato. t

126 **R**egulat pater contornus omīcij ejusdem mē
ad frātē spē dicitur sunt intrē spē dīcīa: go ēt dīcīa indui-
antur qd hēc gīcīa spēficijs roatijs et irroatijs spē dīcīa
tale in quaenā dīcīa sunt intrē spē dīcīa. Dīcīa aīcīa
unione sunt intrē spē dīcīa aīcīa frātē, si ex ante
quod nos in rāce unione mē scindendo arī universi-
tatem ēt taken frām spē dīcīa nego aīcīa et locūm qd
situt unione ēt tōlo iū ad mār quod nos nō dīcīa spē
let ex p̄spē dīcīa sumpta in p̄ficiib⁹ ad frātē spē dīcīa
ito dīcīa dīcīa de dīcīa iudicāntib⁹ līcīa at Bupre solite.

127 **I**nspīcīe go ēt resigū nō generis do-
lentur similit grāci in quaē spē de indui in spē dīcīa
et qd inde fiat hoc grāci spēficijs ad 2am spē
hoc spēficijs p̄ficiata e spēficijs hoc unius p̄fici-
tatione e unius Condo iūcīem hoc garibalem rācīj et
ex nostre līcīe qd probat intentum qd quod nos qd
superiori līcīe sit mār līcīa mētha in recta serīcī
de grāci superiori mediate qd hēc qd dīcīa induit
uniquique qd frātēm quod nos dīcīa. jwrey

125

Quare sic ut abstratum abstrahatur ab eius
sua specifia quam inducere sit ut in quid inplete et
inducere possit et sicut sit ut in quid possit ad inducere in
sua? Res 1° est ita ut ita abstrahatur potest prius sua inquid
inplete de inducere possit quam in quid possit de inducere inplete
est. Per 2° est ita abstratum est liberum ab eo dico libente
intuitu. Hic autem non inducere possit quam in inplete: ergo potest
abstrahere prius de utriusque inducere de inplete in quid inplete
de inplete inquid inplete.

126

Res 2° est ita ut ita abstrahatur est frater
dictum iste ad inducere possit ut que est ad inducere inplete. quia ad
inducere possit est agens in quid inplete ad inducere inplete est agen-
tum in quid possit: sed ut quod est agens ad eorum inquid in
plete est frater dictum ab uti quod est agens ad eorum inquid in
plete signat. Quoniam signat ad eam rationem cum ad 2° ergo est
ita ut in ea duplice abstractione est duplex ut frater et effi-
cacia dictum. Unde in loco operatione est habet et hanc
operationem una ad eorum inplete alteram in quid ad eorum
inplete: in nostra. In 3° non diligenter consideramus utra sit habet du-
plex non inplete sicut et inplete pars operis dictum in-
sistat et et rote que quod sunt daturus sive fructus agentia
sed per operationem et mirum expectos. quod multa datur fructus atque
ad eorum inquide que est in isto ad eorum inquide possit si-
gnat totum unius tertium inducere possit est agens ad ei-
orum inplete et inplete.

127

Dilex 1° 2° Nam repositio ut sit potest
prius de inducere possit abstrahatur sicut: sed ut quod est abstrahatur
ab inducere possit et inplete. sed genitum operis inplete
et quod alium ab inplete: ergo iste est utriusque de inducere possit
abstrahere sicut. Contra namque de abstractione malum est abstrac-
tio nego illam ad abstractionem frusti: quod hoc ut ut possit gra-
ti de inducere quecumque illa sint, sufficit quod regnante prestatu ad eum
est sit

et sit in iudicio eo modo q̄ p̄str. & alli⁹ iūcē q̄d illa iudicē
logorificans. Et nō logorificant quando abstrahit de te. nam in s̄n re-
alium nā abstrahit ab uno iudicio logorificans ab aliis. sit nō log-
orificant illa iudicatio sita nā abstrahit ab oī dīa male
dīcta at dīcta q̄d dīcō oīcī dīcī mādī ḡd & p̄t si ḡd ē in
iudicio.

L 3 L *L*it hoc dīta sit 3^a loc⁹ mes iudicē eler-
ta q̄d sit qd aliqua nā logorificata ab oī dīa, mādī agit ut dī-
hābi p̄ dīcī oīcī līce qd logorificata: ad p̄fīcīm autē p̄rē grati-
tudinē n̄ requirīt qd sup̄rāntē logorificata dīcīa n̄ alibi
dīximē: qd nā logorificata h̄t tot op̄hīde, qd ad nos dīcī, qd tot sunt
mi dīcti qd p̄t ē iudicē infīcto, ac giōde int̄lā nā dānt
tot utia grāt̄ dīcta, quod sunt mi grāt̄ dīcti qd p̄t ē in
infīcto.

L 3 2 Dīcty 2^a Confessiōnē gotām n̄ 127 h̄t
at in difīcīoē h̄t qd alli⁹ n̄ p̄t p̄ari dīctib⁹ dīcī dī-
rectib⁹. In de Pīo et Pīo grāt̄ in ḡlele dīcī qd ḡd h̄t
at qd alli⁹ n̄ p̄t p̄ari in ḡlele de iudicio dīctib⁹, in grāt̄
ut ḡd. Diego Coimbra n̄ ē op̄late gr̄i grāt̄ de p̄p̄ dīfērentib⁹
namq̄ enī nūn ḡd līce antēm 1°. adū enī cīm 2° grāt̄ in
ḡlēle ē de illa sp̄p̄la ḡd qd dīctib⁹ 2° et 3° p̄p̄:
ḡd quānco at grāt̄ in ḡlele n̄ grāt̄ ut ḡd, sed ut ḡd.

Subiectio 7^a

Dīa generīlā p̄t p̄ari in ḡle de iudicio iage in
quādīt̄ p̄s̄t̄.

L 3 3 Non ē questio qd at vīg ut ḡd p̄t p̄ari in
ḡlē. qd de illa ḡd sit grāt̄ in ḡle, contumē qd ḡd
qd ḡd nūnq̄m p̄e grāt̄ in ḡle. sit p̄t mutare suam effici-
qd ē fālsum. sequit̄ ē iagōtōtē qd mēat re alīq̄a sine p̄cessio.
de iagōt̄ illa questio & nā generīlā qd at quādīt̄ seruit̄ p̄s̄t̄
ingrīd̄ p̄t quādīt̄ grāt̄ in ḡle, et ut alīq̄a querere &
h̄t p̄s̄t̄. Pīo ē amonlatu, ingrīd̄ grāt̄ nā atq̄ sit p̄s̄t̄ in ḡle

ingle spettony ad eam pcam?

L 3 4 Rē talon grācen icē ingd spettona que
ad eam pcam, alij inde questioni titulo epote rēs neque
dā pty relectivis et sonimbrileak, s' patre soare subito
et alijs relectivis. Hoc conclusio sequit et dīctij a nō^o
et pī gō quicq; p̄tation à aliis in luto tangam nia mētha
supposta ad frām mētha quo longue nomine p̄dicti, semper
inquit gō nomina logē substantiū et p̄tation at in estatia
trārō tangam nia mētha: go longue nomine p̄dicti de
Pio longe p̄dicti in gd: et s' aliud p̄dicti in spēle spetton
p̄cas ad eam pcam. S' il adwerke nomen animalatij ē kōjē
Substantiū s' t̄t grammatis sit adjetivum x^a distan
z^o quem uideas nelette e.

L 3 5 Confici q^a ex eod roatij sit frāmētha
atitati, s' qua differt cū hā humeritatij, de hal p̄dicti in
quale in ipsa p̄dicti hāl humanity à roatij: et tñ no
men roatij n̄ tot ē grāmatis Pio kontinuum, sed abstraktum
go Dnuo d̄c̄p̄it: go siut nonen roatij loje z^a adjetivum et
p̄tens s' mētha, ita nomen animalatij à substantiū logē
q^a signat nām mēthā, qua ē in ordine gō modum substantiū.

L 3 6 Arg^o 1° ad p̄cas ingd nāris requiruntq^o
p̄dicti signifiet nomen substantiū et illi equipotens:
sed nonen animalatij à adjetivum vel equipotens noni
ni substantiū: go hāl p̄cas Pio ē animalatij n̄ d̄ in
gd. Dijo nāi requirunt nonen substantiū loje tñdo
nomen substantiū grammatis negacion et admū
tis nonen animalatij ē loje substantiū, et substantiū
equipotens q^a signat at, go p̄tē s' t̄t tangam nia me
tha in Pio, de q^a abiāt.

L 3 7 Intabij s' t̄t at, q^a se s' t̄t t̄t tangam
nia mētha in Pio tñ in ea p̄cas n̄ signat admodum gō le
xstantij, sed admodum adxstantij: go s' t̄t s' t̄t p̄cas in re
lit

lit ingo in inq[ue]siōne grāndē erit inq[ue]se. H[oc] aīg q[uod] ea p[ro]p[ter]a P[ri]u
d[icit] animalat[us] id uult in mō adqu[er]e ipsa P[ri]u e[st] at. nam nō
perfirūr[ur]. sagit L[et] de geare et X[er]cūs l[oc]ūs l[oc]itorū d[e]l[ic]ato
interrogatur q[uod] sit L[et] q[uod] interrogacōe q[uod] sit i[st]e c[on]fessio
generis, et q[uod] interrogacōe q[uod] sit i[st]e d[icit]o s[ecundu]m q[uod] i[st]e
interrogat[ur] q[uod] sit P[ri]u respondebit[ur] et q[uod] quoque t[em]po[re]
significat[ur] at. si i[us] interrogat[ur] q[uod] sit P[ri]u respondebit[ur]
d[icit]o roate quoque nomine t[em]po[re] signifcat[ur] roate: q[uod] quoque
nomine t[em]po[re] signifcat[ur] at temp[or]e p[ar]te ingo de iudiciis
ingo includit tanquam nō mettha.

L 3 8 Arg 2° d[icit]a mettha v[er]o roate p[otest] p[ar]te in
q[uod] g[ra]tia p[otest] p[ar]te inq[ue]se. D[icit]o p[otest] p[ar]te inq[ue]se ingo
d[icit]o roate p[er]schiffato londo de P[ri]o i[st]e in h[ab]itu c[on]fessio
d[icit]a mettha rege aīg et b[ea]tū, eccl[esi]a in r[ati]o[n]e i[st]e p[ar]te inq[ue]se
in h[ab]itu in quo in h[ab]itu tanquam nō mettha, ip[s]e que nomine signi
ficat[ur], ita roate nō p[otest] p[ar]te ingo de h[ab]itu i[st]e in h[ab]itu tan
quam p[ar]te mettha.

L 3 9 Q[uod] i[us] roate p[otest] p[ar]te ingo de roate p[otest]
veitate, nō p[otest] d[icit]o q[uod] p[ar]te in q[ui]atis de h[ab]itu i[st]e de P[ri]o
ing[ue] in h[ab]itu tanquam p[ar]te mettha. T[em]p[or]e de roate p[er]schiffato
in h[ab]itu in a[cc]usacione i[st]a mettha ut p[otest] in h[ab]itu p[ar]te
roate p[er]schiffato i[st]a roate q[uod] est a[cc]usacione que ab
unde i[st]e p[ar]te ut p[otest] i[n]f[er]m[ation]e hoc albedo o[ste]n[der]e. S[ed] ali
erde a[cc]usacione h[ab]itu inq[ue]le de d[icit]a alba. Adego q[uod] a[cc]usacione
ing[ue] in h[ab]itu p[ar]te i[st]a roate a[cc]usacione que h[ab]it[us] p[otest] i[st]e d[icit]o
hoc et i[us] facit in h[ab]itu sicut — roate i[st]e iungit[ur] sicut facit
i[st]a mettha roate et q[uod] i[st]a mettha hoc iungit[ur] ex q[uod] roate i[st]e
p[er]st[an]dit ad q[uod] p[ar]te. S[ed] aut[em] at p[otest] p[ar]te ingo de iudiciis
ing[ue] in h[ab]itu tanquam i[st]a mettha, nūnquam, si p[otest] ita
p[ar]te de iudiciis ingo ita in h[ab]itu.

L 4 0 Arg 3° hoc p[ar]te P[ri]u e[st] mettha d[icit]o inq[ue]
episcopatu. q[uod] est hoc P[ri]u d[icit]o animalat[us] H[ab]it[us] a[cc]usacione p[ar]te

gras ē iago g̃ ejstion ralacionem in in Pro iugis nia p̃kla
 ad mānū tabyentij si substantijs fr̃m, et idēo g̃ lingue
 nomine p̃citor long grāt ingo et nomine logik substantijs.
 Fōuerit hancē haec p̃cīm Pro e anima dīm ad hanc Pro ma-
 terijs ē dīrecte et natr̃ g̃ a la dī ualeat atque hoc Pro et
 2° dī ualeat atque isto Pro intellēvit nām urtham p̃fō: at aut̃
 et nām 1° dīrecte et natr̃ aspecte de Pro. Hac dīstat q̃d exph-
 enti nominib⁹ ad p̃cīm g̃ 2° X⁹ p̃fō: dīta oīo nomineque
 signant p̃ratim, q̃d à intellēto tanquam nām admodum subi-
 tentij, signant logik g̃ mānum substantij et sunt logik substanti-
 tica, sicut grammatici p̃int dīiectiū.

Sectio 3a.

De 2a p̃fō:

14 1. Ut 2° sp̃ci ē hanc q̃d p̃t grāt legib⁹
 in q̃d iugib⁹. dūunt abh̃i de p̃tō ñ differentib⁹ ut 2° sp̃ci vige-
 mat a la. sed q̃d 1° q̃d grāt dītō ñ differentib⁹ ut dīgra ñ-
 emay idēo eas p̃tōs ñ admīte et dīficiatūlūm 2° sp̃ci al. dī-
 lat idēo cōmitā in oīo uti q̃d p̃t grāt in q̃d sp̃fō. Vnde q̃d p̃t
 vari grāt dītō q̃d p̃t grāt dīficiatūlūm. Et q̃d sit dīfē di-
 fērentib⁹. Rē ñēgīne, q̃d eo ipso q̃d grāt e sp̃fō dītō etiam sp̃fō
 sp̃fōlūm, al. q̃d idēo dītō Nam dīcam, q̃d quār̃ inīia abh̃i q̃d
 sp̃fō dīfērent p̃fō: quār̃ ñ alto ñ est grāt sp̃fō.

14 2. Ut p̃t̃ rē Cōrīos cūvāt rogab̃: q̃d si univē-
 tūlūm ēt p̃fō: h̃is, et unūs tantūm lēs at abstractūm abh̃i
 et leone p̃cīm de h̃is sp̃fō: ? et rēs dībītōndi ēt q̃d exponi
 q̃d intellētōe et leone ñt̃ dītō. Cē sicut abstractib⁹, ñt̃ at:
 q̃d h̃is grāt h̃is h̃is ē at ēt sp̃fō: liquit dīleret p̃tō ñmē-
 mēm tāly h̃is et it̃ de leone: exponi ño q̃d dīle sp̃fō: intellētōe
 roale q̃d q̃d sp̃fō: dīfērent etatli leone et h̃is intellētōe rogibile
 q̃d dīfērent sp̃fō: etatli h̃is. Sed at̃ ñ dīleret de h̃is roale
 ñel rogibile: q̃d est grāt in sp̃fō: et lōgīm q̃d q̃d dītō et
 sp̃fō dīgūriant in h̃is q̃d sp̃fō: una at̃ altera roaſi
 et atakia

et altera dīa indicantur ita tēte de hōne; qd p̄ ex iugos di-
ximus alterentes p̄cē cōtrarii cōsiderātū ḡm̄ sub una tantum
sp̄e.

143 R̄o at iorū sūm̄ p̄cē de tali hōne et hōne
qd in dīcte tēte tētē qd qd dīceret totam nōm̄ sūm̄ effici-
tēm̄ iherū, tētē n̄ dīceret roate hōne nec rogibile leonī, qd
p̄t̄ grata notabilit̄ dīcta et m̄llata in iudicis p̄cepto
iudiciorū, qd tētē aut̄ p̄cē in dīcto totam p̄t̄ no-
tabilit̄ dīctiū qd dīcti in iudicis p̄cepto dīcam̄ in dīcā-
sem̄, p̄cē ē in dīcta. Cōfīt̄ qd in alia iugos dīcā-
iū tantum ēt̄ rogibile lōs in sp̄e leonī et ēt̄ ro-
gibile p̄t̄ hōne in sp̄e hūna, et p̄cē in sp̄e tēte
de illo hōne et de R̄o, qd sūt̄ in R̄o n̄ dīceret roate
ita in R̄o n̄ dīceret rogibile: qd aut̄ roate adūlēt̄ ab-
strahibile ut lōe, es qd dārēt̄ p̄t̄ hōne rogibile n̄ ēt̄
abstrahibile, qd unū tantum ēt̄ rogibile lōs id ē gallus
ad p̄cēm̄ in dīcta: nam ut p̄cē qd sp̄e dīcte dī-
cōrō totam efficiā iudicis exp̄cta dīca in dīcā-
ta in sup̄osito tētē n̄ dīceret totam efficiā iudicis exp̄-
cta referentia in dīcā-.

144 Ex hoc dīa sequit̄ L̄o 2° sp̄e nōm̄
p̄cē de p̄t̄ hōne lōs n̄ dīferentib̄ nam si in dīca dīferent
int̄ se p̄t̄ hōne n̄ ēt̄ qd aliam dīcam̄ notabilit̄ dīctiū ul-
tra dīca in dīcā- et lōs n̄ dīceret illam dīcam̄ notabili-
t̄ dīctiū: qd in p̄cē sp̄e n̄ sūgra exp̄hato. Dīc
p̄t̄ hōne dīcēt̄ tētē dīca notabilit̄ dīcta et tētē p̄cē dī-
p̄cē de sp̄e dīferentib̄. H̄o atūngit̄ qd in p̄t̄ hōne
qd aliqua iudicis int̄tēdāt̄ dīca tētē grata int̄ se notabilit̄
dīcta et n̄t̄ tētē cōvenient̄ orūm̄ 2° cōsiderātū
in fātuū dīcajūm̄, n̄ cōm̄ illa unīt̄ lōs et unīt̄ lōs
rogibile p̄cēt̄ venire unīt̄ 2° rādēm̄ roate et ro-
gibile lōs n̄ ēt̄ dīca, tētē grata notabilit̄ dīcta, in p̄t̄ hōne